tuſt walgustab, teie meelt kurja poolt hea pole juhhatab, ja keik teie ollemiſt armſaks ollemiſeks teeb. Olge röömſad, ütleb kirri; agga ärge tehke pattu. Maitske ja wadake, et Jehowa hea on ja ommaſt rohkeſt käeſt teile igga aasta annab, mis teil tarwis on; agga hoidke ennaſt üllekätte minnemaſt, ehk neid alwaks pölgamaſt, kes waeſuſes ellawad ja kell kitſas käe on. — Mis Jummal jagganud, ſeſt peame ka liggimeſele jaggama, ja peawad meie ſilmad ja kõrwad ikka lahti ollema, et ſedda tähhelepanna ja kuulda, kuida waene ommas waeſuſes, häddaline ommas häddas, haige ommas haiguſes ühheſt päwaſt ja ühheſt walluſt teiſe willetſat ja halledat ellu ellawad.

Prugi nüüd Jummala leikuſe andiſid nenda, et ſo õigus iggaweste kestaks, ja ſo teggo Jummala mele pärraſt olleks.

Küll on teáda, et ſa paljo head ei woi egga jouagi tehha, kui ſo põld poua, ehk wihma, ehk enneſe holetuſe pärraſt tühja läinud, ommetige woib ſo helde ja liggimeſe armastaja ſüdda ühhe ja teiſe ohkamiſele otſa tehha, ja ſinno nou ja abbi lähhema sõbrale sureks hõlbuke ja kasſuks olla. Seſt, keik mis helde Jummal ial lasſeb kaswada ja wilja kanda; ſe kaswab ja kannab wilja keikide kasſuks, ning ſeſt ja ſellepärraſt on temma inniməſt, kedda temma moiſtlikuks lonud, omma majapiddajaks teinud, ning temmale käsku andnud, lahke palle ja rohke käega ſedda wendadele jaggada, mis ta arm temma kätte uskunud.

Ja ſeep ſe kaſſo on, mis leikuſe-pühha pühhitſemine ſadab, et õppime leikuſeandiſid hästi ja Jummala mele pärraſt prukima, ſ. o. eſſite küll enneste ja om-